Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 616. Devsdedit Pap. Annus 2. Heraclii Imp. Annus 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Visual Library

...hunc ab Arnulfo ob alimoniam pauperum venundatum fuiſſe, mox tamquam cælitus inſpiratus, iubet eum velociter ſuperpoſitis centum aureis ad Metenſem ciuitatem S. Pontifici deferri, hęc auctor, qui & recitat fragmentum epiſtolæ Regis eiuſdem ad Arnulfum tremi ſecreta captantem, & nuncium remittere Eccleſiæ cupientem, verbis iſtis.

VII. *Hoc quod per epiſtolam veſtram, domine pater, rogare voluiſtis, vt in loco veſtro alter ſubſtituatur Epiſcopus: nullatenus noſtra præſumptio ſuaue præſumat, ſed potius omni deuotione rogamus, vt ſi in hominum operum exercatio vitam alicubi ducere deliberatis, apud populum vobis commiſſum, ſicut cœpiſtis, conuerſando, exemplum ei ſitis pronuntiando ſalutis.* hæc ex Cloth. ad eũ epiſtola ſcripta. Coluit præterea Clotharius S. Gaudericum Cameracenſem Epiſcopum, qui hoc ipſo tempore egregia florebat ſanctitate, vt eius Acta a teſtantur. Sed & magno honore proſecutus eſt ſanctam Godobertam virginem diſcipulam S. Eligii Epiſcopi Nouiomenſis, à quo & Deo dicata fuit. Huic idem Rex ſuum ceſſit palatium ad monaſteriũ erigendum, quod & villis locupletauit. Extant res ab ea præclare geſtæ b.

VIII. Quod autem ad bellicas eiuſdem Clotharii expeditiones pertinet, hoc ipſo exordio monarchiæ in Gallia exercitum aduerſus Burgundiam mouit. Quæ vero tunc geſſerit S. Lupus Epiſcopus Senonenſis, eius Acta declarant his verbis c: *Mortuo Theodorico principe Rex Clotharius in Burgundiam veniens, hoſtili manu armatum Bladebodem ducem miſit in Senonas. Illo ergo tela atrociter in oppidum vibrante, ſanctus Epiſcopus Lupus in Domino fidens, ad protomartyris Stephani ædem ſe contulit. Cumque ad conuocandum populum ſignum Eccleſiæ tangeret, protinus hoſtes deſtituti tantoque ſunt terrore correpti, vt nullam ſibi ſalutis ſpem ſupereſſe putarent, niſi fuga ſibi conſulerent. Ita vt ſanctiſſimus, dum inſtar Moyſi ad cælum tollit manus, hoſtes profugat.* hæc ibi.

IX. Porro quod ait auctor, S. Lupum ad conuocandum populum ſignum Eccleſiæ tetigiſſe, illud fuiſſe prægrande tintinnabulum quod vocant campanam, quæ habentur inferius, declarant, nam poſt multa hæc ibidem: *Clotharius Rex vbi comperit ſignum vel campanam S. Stephani ſonum dare præſignem, iuſſit eam Pariſios transferri, vt eius tinnitu ſæpius delectaretur. Diſplicuit ea res B. Epiſcopo. Itaque mox vt ablata eſt à Senonibus, omnem ſoni gratiam amiſit. Id Rex intelligens, ocius iubet ſuo illam loco reſtitui. Vbi autem ad pontem Senonicum ventũ eſt, priſtinum recepit ſonum, & ob ſancti viri merita ſeptimo milliario audita eſt.* hæc de campana Senonenſi: quibus declaratur, iam hoc tempore in vſu frequenti eas eſſe receptas. In Oriente autem adhuc conſuetudo illa perſeuerabat pulſandi ligna ad populum conuocandum.

X. Hoc pariter anno mirificus ille Dei cultor Columbanus, Regum prauorum terror & vindex, ex hac vita migrauit, de quo iſta Ionas habet: *B. Columbanus, expleto anni circulo in eo dilecto cœnobio Bobienſe, vita beata functus, animam membris ſolutam cælo reddidit nono Calẽdas Decembris: cuius ſtrenuitatem ſi quis noſſe velit, in eius dictis reperiet: Reliquiæ autem eius ibi habentur in loco condita, vbi & virtutum decore pollent, præſule Chriſto:* hæc Ionas, qui & eius ſucceſſoris Attalæ laudandam vitam æque conſcripſit. Conſtat quidem ſubrogatũ eſſe in ipſius locum Attalam Burgundionem origine ſuo magiſtro ſanctitate non imparem. Porro qui dum vixit Columbanus Dei Eccleſiã in tot tenebris ſanctitudine vitæ & miraculorum editione veluti fulgentibus radiis illuſtrauit, æque poſt obitum claris miraculis, ab ipſa Eccleſia condecoratus ſanctis viris honore annis ſingulis coli cœpit. Cæterum autem Columbano Clotharius Rex Francorum, eius diſcipulo & ſucceſſore in Luxouienſi cœnobio Euſtaſio fruebatur, adeoque coluit monachos eiuſdem Luxouienſis monaſterii, vt ex eo complures ad Epiſcopatum promouendos curarit: recenſentur hi à Iona in Euſtaſio, Cagnoaldus Epiſcopus Lugduni, Acharius Viromandorum & Nouiomenſis & Tornacenſis, Rachnacarius Auguſtodunum & Baſileæ, Audemarus Bononiæ & Tharonenſis oppidi.

IESV CHRISTI
ANNVS 616.

DEVSDEDIT PAP. Annus 2. — HERACLII IMP. Annus 7.

SExcenteſimus decimus ſextus vertitur Redemptoris annus, quarta currente Indictione: quo Agilulphus Longobardorum Rex moritur, vbi regnaſſet (vt Paulus d Diaconus ait) annos viginti quinque, cui ſucceſſit maior natu filius Adaluualdus ſub tutela Reginæ matris Theodolindæ: *Sub his*, inquit, *Eccleſiæ reſtauratæ ſunt & multæ donationes per loca venerabilia largitæ.* Sed famoſa illa fuit munificentia, quam exhibuerunt baſilicæ in honorem S. Ioannis Baptiſtæ erectæ in Modoetia, de qua iſta idem Paulus e, deque eius erectione viuente adhuc ipſo Agilulpho perfecta. I. AGILVLPHI REG. OBITVS. d Paul. diacon. l. 4. c. 15. e Paul. diac. l. 4. c. 22. in vet. edit. Aſcenſian.

II. DE ECCL. S. IOANN. BAPTIST. IN MODOETIA.

Per idem quoque tempus, inquit, *Theodolinda Regina baſilicam beati Ioan. Baptiſtæ in Modoetia conſtruxit pro ſe & pro viro ſuo & pro filiis & pro filiabus & cunctis Longobardis Italicenſibus, vt ipſe ſanctus Ioannes ſit interceſſor pro cunctis ad Dominum. Et illi venerunt inter ſe vnanimiter maiores natu cum Rege ſuo, vna cum Theodolinda Regina dicentes: Si S. Ioannes pro nobis interpellator ſit ad Dominum Deum noſtrum Ieſum Chriſtum, nos omnes vnanimiter pollicemur illi omni anno in die natiuitatis ſuæ, hoc eſt, 8. Calend. Iulii, de noſtris facultatibus, transmiſſuros honorifice ad oraculum eius, vt per illius interpellationem habeamus iuuamen Domini noſtri Ieſu Chriſti tam in bello, quam in aliis locis omnibus, quocumque ituri ſumus.*

III. *Ab illo ergo die in omnibus actibus eorum cœperunt inuocare ſanctum Iohannem, vt illis præberet auxilium virtute Domini noſtri Ieſu Chriſti: & illi omnes permanebant illæſi, victoreſque extiterunt ſuper cunctos aduerſarios ſuos: Locus autem ille ſupra Mediolanum duodecim millibus eſt: quem Regina dedicandum curauit, multiſque ornamentis auri & argenti mirifice decorauit, prædiiſque ditauit, familiaſque & poſſeſſiones multas eidem loco addixit in honorem ſancti Ioannis Baptiſtæ. Dicamus aſſertionem ſcripturæ Theodolindæ Reginæ: Offert glorioſiſſima Theodolinda Regina vna cum filio ſuo Adaluualdo Rege ſancto Ioanni patrono ſuo de dono Dei, & de dotibus chartulam ſuæ donationis, quam in ſuorum præſentia ſcribere fecit. Si quis quolibet tempore hanc teſtem voluntatis ſuæ corruperit, in iudicio extremi die cum Iuda traditore damnetur.* OBLATIO THEODOLINDÆ.

Ordinatio vero eius talis fuit: De rebus ſancti Ioannis nullo modo ſe debet aliquis intromittere, niſi tantum ſacerdotes, qui ibi ſeruiunt die ac nocte, tantumque famuli ac famulæ, qui ibi ſubiecti ſunt: communiter debeant viuere.

Hæc apud Paulum diaconum, quæ deſiderari videntur in nonnullis ſcriptis codicibus: accidiſſe enim potuit, vt ex ipſo originali exemplari donationis aliquis fortaſſe iſta ad Paulum appoſuerit, qui poſt hæc pergit narrare de habitu, quo vti ſolerent eo tempore Longobardi, quod ſi cupis, tu ipſum conſulas.

IV. Quod pertinet ad res Orientalis Imperii, calamitoſum plane illud reddunt Annales, nempe eo vſque progreſſos eſſe Perſas, vt per Lybiam venerint Carthaginem, eamque obſeſſam diu tandem ceperint. Tantopere inualuit potentia Coſrhoes, vt cum totam depopulatus eſſet Aſiam, inuaſerit poſt Ægyptum Africam quoque, nullo obice oppoſito. Ita Deus permiſit barbarum Regem ad populorum peccata plectenda libere pro arbitrio in Orientem & Occidentem longe lateque graſſari: cum vero ipſi placuit, redegit eum in nihilum. Inter tot tantaque orbis flagella Heraclius ſtupiditate quadam oppreſſus, omiſſa omni de bellicis rebus cura, ad ſuos filios honoribus prouehendos incumbit: hoc ſiquidem anno (vt iidem habent Annales f) creat Conſulem Conſtantinum Iuniorem, qui & Heraclius dictus eſt; inſuper & minorem eius fratrem ex Martina genitum, Conſtantinum itidem nominatum Cæſarem appellat. f Miſcel. lib. 18. an. 7. Heraclii.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

V. MODESTVS CVRAT HIEROSOLYMORVM ECCLESIAM.

Quod vero Eccleſia ſancta Hieroſolymitana, abducto in Perſidem Zacharia Patriarcha captiuo abſque paſtore relicta eſſet, iniuncta eſt eius adminiſtratio Modeſto patri monachorum cuiuſdam monaſterii Palæſtinæ: qui quidem magno animi ardore non ea tantum, quæ ad animarum curam ſpectare videbantur, quietemque monachorum extorrium ſummo ſtudio pertractauit, ſed etiam in reſtituendis igne conſumptis Eccleſiis (licet impoſſibile videretur rem tantam monachum vnum poſſe præſtare) alterum ſe Zorobabelem exhibuit. Locuples teſtis de his omnibus eſt Antiochus monachus in epiſtola ad Euſtathium, quam ſuperius citauimus, in qua de Modeſto primum hæc habet:

Nos proinde humiles & abiecti, gratia primum Dei, deinde ſeria admodum & accurata diligentia præmemorati ſanctiſſimi Modeſti, ſedentariam hanc exigimus vitam in liberiore & tranquilliore otio: & inferius rurſum. *Gratia enim Chriſti, ſed & ſolerti ſedulitate iam dicti venerandi apprime Patris noſtri Modeſti, cuncta id temporis incoluntur effuſe iſtius eremi monaſteria*, ac paulo poſt.

VI. *Superſunt nuncia aliquot ſane quam læta, quorum fideli relatu & veſtra & omnis ſinceriter Chriſtiani anima merito poſſit exhilaреſcere. Hæc igitur valde promptus & alacer annuncio vobis: Modeſtus ſanctitatis eximiæ vir (de quo non ſemel dictum) non eorum modo prouidam gerit curam ſolicitus, quæ per hanc vaſtam eremum ſparſim deiecta ſunt, monaſteriorum, ſed & moderandæ huic ciuitati, ac vniuerſæ circum finitimæ regioni ſolerter proſpicit, Deo eidem cooperante in omnibus. Hic enim ad viuum nobis exprimit imaginem noui cuiuſpiam Beſeleelis, aut certe Zorobabelis. Gratia etenim plenus Spiritus ſancti, templa Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti, quæ quidem barbarico igne conflagrarunt, in ſublime erigit omni prorſus digna veneratione, puta ædes S. Caluariæ, ac ſanctæ Reſurrectionis, domum inſuper dignam omni honore venerandæ Crucis, quæ mater Eccleſiarum eſt, ſed & ſanctæ aſſumptionis, ædem à fundamentis exædificat: adeo vt per hæc læta initia de futuris quoque ſpes ampliſſimas concipiamus, idque vel ob eos maxime, qui huc ſperantur venturi ab externis regionibus, ſancta hæc loca vt adorent, vt omnes in commune glorificemus Deum*, hactenus Leontius.

TEMPLA INCENSA HIEROSOLYM. RESTAVRANTVR.

VII. Quod enim Zacharias viueret, non alius admiſſus eſt Hieroſolymorum Epiſcopus, cum non liceret in eodem loco Epiſcopos duos eſſe; licet ob Epiſcopalem præfecturam idem, viuente adhuc Zacharia, fuerit nominatus Hieroſolymorum Præfectus, vt in Actis ſancti Anaſtaſii martyris, dum agitur de eius baptiſmo poſt Zachariæ reditum per Modeſtum Hieroſolymis exhibito, vt ſuo loco dicturi ſumus.

Sed re vera ſi non Epiſcopus, loco tamen Epiſcopi, vſque dum idem poſtliminio rediit Zacharias, Modeſtus illam adminiſtrauit Eccleſiam cuncta reſtituens: adeo vt maximæ fuerit conſolationis in tanto mœrore videre (quod impoſſibile putabatur) exædificari cuncta, quæ exuſta fuerant ſacra ædificia, aduerſantibus præſertim Iudæis, & Perſis ipſis Palæſtinam obtinentibus, atque tyrannice dominantibus, vt quæ dicturi ſumus, oſtendent.

IESV CHRISTI ANNVS 617.

DEVSDEDIT PAP. Annus 3. HERACLII IMP. Annus 8.

I. DEVSDEDIT PAPÆ OBITVS.

ANnus agitur Domini ſexcenteſimus decimus ſeptimus, quinta Indictione: quo Deuſdedit Papa, vbi ſediſſet annos tres minus diebus quinque, ex hac vita deceſſit octaua die Nouembris. Ita quidem ſecundum Anaſtaſii rationem, necnon Martyrologium Rom. & alia, quæ celebrant eiuſdem natalem diem octaua Nouembris: vnde nefas putamus à tanta reſilire auctoritate: qua ratione (vt dictum eſt) ipſum habuiſſe in ſede minus dies quinque ab annis tribus apparet. Porro de eodem Deuſdedit iſta idem Anaſtaſius habet: *Hic clerum multum dilexit, ſacerdotes & clerum ad loca priſtina reuocauit. Hic dimiſit propter obſequia ſua ad omnem clerum rogam vnam integram. Hic fecit ordinationes tres & in eis presbyteros nouem, diaconos quinque, Epiſcopos per diuerſa loca numero viginti nouem.* hæc tantum de eo Anaſtaſius: vt plane dolendum ſit tanti Pontificis facta ſcriptorum inopia adeo obſcura eſſe relicta, quæ quidem oportuit inſignia fuiſſe, cum ipſum antiquitus Eccleſia Dei coluerit vt ſanctum, eoque titulo receperit inter ſanctos, atque annua commemoratione aſſidue ſit venerata. Huius ſcriptorum fragmentum tantum extat vnius epiſtola ad Gordianum quendam in Hiſpania Epiſcopum datæ, quod retinet Gratianus a in ſuo Decretorum volumine, quod vnicum tanti viri monumentum hic præteriiſſe noluimus: ſic enim ſe habet:

II. DE SACRA COGNATIONE SPIRITVALI.

Peruenit ad nos diaconus veſter, ſanctitatis veſtræ epiſtolam deferens, quod quidam viri ac mulieres præterito ſabbato Paſchali, præ magno populorum incurſu, neſcientes, proprios filios ſuſcepiſſent ex lauacro ſancto: Cupis ergo ſcire, ſi pro tali accidente ratione debeant viri ac mulieres ad proprium vſum redire, an non. Nos vero noſti hæc in re inquiſiuimus priorum patrum noſtrorum dicta. Inuenimus autem in archiuis huius Apoſtolicæ ſedis iam talia contigiſſe in Eccleſiis Iſauriæ, Epheſiorum, ſimulque Hieroſolymæ aliarumque ciuitatum. Epiſcopis etiam earum ciuitatum ab hac Apoſtolica ſede volentibus ſcire, vtrum viri ac mulieres redirent ad proprium thorum: beatæ memoriæ ſanctiſſimi Patres Iulius, Innocentius, & Cæleſtinus cum Epiſcoporum plurimorum & ſacerdotum conſenſu in Eccleſia Apoſtolorum Principis prohibentes talia, perſcripſerunt & confirmauerunt, vt nullo modo ſe in coniugium reciperent mulieres ac viri, quicunque aliqua ratione ſuſceperint natos proprios, ſed ſepararent ſe, ne ſuadente diabolo, tale vitium inoleſcat.

Scitis quia quomodo ſeptem ſunt dona Spiritus ſancti, ita ſunt ſeptem dona baptiſmi à primo pabulo ſacrati ſalis, & ingreſſu Eccleſiæ vſque ad conſummationem ſancti Spiritus per chriſma. Ab hoc ergo primo ſancti Spiritus dono vſque ad ſeptimum nullus Chriſtianus ſuam commatrem in coniugium ſuſcipere debet: & qui ſumpſerit, tamdiu vinculo anathematis religetur, donec pœnitentiam digne egerit. hucuſque fragmentum epiſtolæ Deuſdedit apud Gratianum deſcriptum: adduntur ab aliis alia, nempe reſtituendam eſſe dotem, & liberam facultatem nubendi conceſſam poſt annum: ſed neutrum apud Gratianum.

III.

Poſt mortem vero Pontificis Deuſdedit vacaſſe ſedem menſem vnum & dies ſexdecim, idem qui ſupra Anaſtaſius habet, licet alii codices legant, dies ſex, qua ratione dicendum eſt, ſucceſſorem ipſius Bonifacium eius nominis quintum ordine, ſubrogatum eſſe die decimaquarta Decembris, vel ſecundum alios vigeſima quarta. Quod vero hic ad finem anni huius creatus fuerit Pontifex, in ſequentem annum à Beda ponitur, vbi ait b: *Iſte Bonifacius poſt Deuſdedit Eccleſiæ præfuit anno incarnationis Dominicæ ſexcenteſimo decimo octauo.* hæc ipſe.

Fuit Bonifacius hic patria Neapolitanus, de quo plura inferius ſuo loco. *Ante tempus autem ordinationis Bonifacii* (inquit Anaſtaſius) *Eleutherius Eunuchus Patricius & Exarchus tyrannidem cum ſumpſiſſet, Rexque Italiæ dici voluiſſet, veniens Romam à militibus Rauennatibus in via occiſus eſt, caput eius miſſum Conſtantinopolim ad Imperatorem.* Hæc breuiter de extincto tyranno.

IIII.

Quo tempore monachus vagus & profugus è monaſterio Luxouienſi, nomine Agreſtinus, deficiens ad ſchiſmaticos, alios ſecum præcipites in ruinam abducere cupiens, magnos tum in Italia, tum in Gallia motus excitat. Sed cum nihil penitus proficere valuiſſet, inhærentibus cunctis communioni Catholicæ & Apoſtolicæ ſedis (ſicut alias ſemper cum in Galliis eadem eſſet mota quæſtio) in eaque firmiter permanere ſtatuentibus, certamen aliud ſuſcipit, aduerſus ſcilicet monaſtica inſtituta à ſancto Columbano relicta ſuis. Tranſtica inſtituta ... ſeditioſus homo in hanc pugnam ad ſuas partes plures Epiſcopos rumores vbique excitans vſque adeo, vt ad hos comprimendos Clothario Francorum Regi opus